

عنوان مقاله:

صنعت اوراق کشتی به عنوان یک صنعت مادر

محل انتشار:

اولین همایش ملی صنایع دریایی ایران (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمدحسن جلیلی

خلاصه مقاله:

شمار کنونی بیکاران کشور حدود 1/5 میلیون نفر است یعنی حدود 10% جمعیت فعال کشور و سالیانه به حدود 800 هزار فرصت شغلی نیازمندیم! برای ایجاد هر فرصت شغلی x ریال سرمایه گذاری لازم است. تکرار حدیث مداوم رشد تعداد بیکاران در سطح کشور، پاره شدن کمر بند حفاظتی و پشتوانه نعت که سالهاست این ملیت را در چنگال تنبلی، بی برنامه‌گی، رخوت و نخوت فرو برده. خوشبختانه یا بدبختانه این عامل امید به صنعتی شدن و پیشرفته ارزش و اعتبار خود را از دست داده و عملاً ثابت شده که از طریق فروش نفت و دیگر منابع ملی، پیشرفتی که حاصل نمی‌گردد، هیچ، بلکه عوارض منفی فراوانی نیز دارد. هیچ کشوری از طریق فروش منابع ملی به تکنولوژی دست نیافت بلکه بسیاری از کشورها از طریق کار، تلاش و تحقیق به موفقیت‌های چشمگیری دست یافته‌اند. آیا ما از تمام امکانات بالقوه و بالفعل کشور استفاده کرده ایم؟ آیا تنها راه ایجاد فرصت‌های شغلی و افزایش تولید ملی سرمایه گذاری مالی است؟ در این مورد تردید. وجود دارد. این کشور انباشته از منابع و امکانات طبیعی و استراتژیک و مملو از نیروهای متخصص و خلاق است که چنانچه به طور صحیح بکار گرفته شوند، بدون نیاز به سرمایه گذاری کلان شهری و یا دولتی می‌توان آنها را احیاء و مورد بهره برداری قرار داد. از آن جمله است: - امکان ارائه خدمات فنی و مهندسی به میزان حدود 10 میلیارد دلار. - امکان ارائه خدمات توریستی به میزان حدود 5 میلیارد دلار. - امکان ارائه خدمات ترانزیتی به میزان حدود 6 میلیارد دلار. - امکان سرمایه گذاری های خارجی در زمینه های مختلف به میزان نامحدود. و غیره ... که البته هیچ یک موضوع بحث در این مقاله نمی باشد. آنچه که نگارنده مقاله می خواهد به عنوان یک طرح اشتغال زا و مولد بدون سرمایه گذاری کلان مطرح کند، طرح ایجاد صنعت اوراق کشتی است که نه تنها یکی از صنایع بسیار پولساز و غیر وابسته است بلکه به عنوان یک طرح ملی و صنعت مادر می تواند مطرح باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10447>

